

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

น้องขอดูแลพี่

เรื่องนี้เป็นประโยชน์ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพรงานนำไปใช้ในเรื่องของครอบครัวได้น่าคิดครับว่า ควรจะไปศาลก่อน หรือไปข้อความจากโรงพยาบาลก่อน ไปดูกัน

นางอุ่น มีหนังสือถึงโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ขอสำเนารายงานการรักษาพยาบาลพร้อมผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของนางอึง ซึ่งเป็นพี่สาวของตนเอง ว่าเป็นบุคคลวิกฤตหรือไม่ เพื่อให้พนักงานอัยการคุมครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ยืนคำร้องต่อศาลแต่งตั้งนางอุ่นเป็นผู้พิทักษ์ของนางอึง แต่โรงพยาบาลฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยว่า ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เฉพาะตามความประسังค์ของเจ้าของข้อมูล หรือตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอุ่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลฯ มีหนังสือชี้แจงว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพราะเป็นข้อมูลของนางอึงได้ เนื่องจากข้ามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้ป่วยรายนี้ยังมีชีวิตอยู่ นางอุ่นเป็นเพียงพี่น้องร่วมบิดามารดา หากนางอุ่นยืนคำร้องขอให้ศาลแต่งตั้งตนเองเป็นผู้พิทักษ์ หรือศาลเม้มหมายเรียกจะเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเองได้ เพราะพิการ จิตพิการ จิตพิการ หรือมีเหตุอื่นกีให้ผู้พิทักษ์ดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลได้ การที่ศาลยังไม่มีคำสั่งให้นางอึงเป็นคนสมอื่นไว้ความสามารถและแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์ จึงยังไม่เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอุ่นจึงควรดำเนินการตามกฎหมายร้องขอต่อศาลให้นางอึงเป็นคนสมอื่นไว้ความสามารถเสียก่อน การที่โรงพยาบาลฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนางอึงจึงถูกต้องแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้นางอุ่นคงไปศาลเรียบร้อยแล้วครับ หากครอบครัวได้มีเรื่องแบบนี้อีก ขอให้ไปศาลก่อนนะครับ จะได้ไม่เสียเวลา มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปให้ครับที่ ๐ ๒๒๘๗ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๑๙/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”